

Εγκύκλιος του σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ.κ. Νικόλαου

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Πρόσφατα, με αφορμή την ενσκήψασα πανδημία της γρίπης των χοίρων, ανεφύη, ως μη ώφειλε, και το θέμα του ενδεχομένου της μεταδόσεως ασθενειών μέσω της Θείας Κοινωνίας.

Δυστυχώς, συχνά με διάλεκτο ασεβή, ύφος ειρωνικό και επιχειρηματολογία όχι καλοπροαίρετη, έγινε ακόμη μια προσπάθεια αποδόμησης της πίστης μας σε μέρες που δεν μας έχει μείνει κανένα άλλο στήριγμα να κρατηθούμε.

Με την ευκαιρία λοιπόν αυτήν, θεωρώ πως καλό θα ήταν να πούμε κάποιες αλήθειες, αναγκαίες για να περισωθεί ο πολύτιμος θησαυρός της πίστης μέσα μας.

Η Εκκλησία μας δύο χιλιάδες χρόνια μεταδίδει τη χάρι των μυστηρίων της με τον γνωστό τόσο ανθρώπινο και ταυτόχρονα ευλογημένο τρόπο προς «ίασιν και θεραπείαν ψυχής και σώματος».

Ποτέ δεν προβληματίστηκε με τη σύγχρονη λογική της ασεβούς αμφισβήτησης, αλλά καθημερινά ζει με την εμπειρία της επιβεβαίωσης ενός μεγάλου θαύματος. Είναι δυνατόν η κοινωνία του Θεού να γίνει αιτία ασθένειας η παραμικρής βλάβης;

Είναι δυνατόν το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και Θεού μας να μολύνει το σώμα και το αίμα μας; Είναι δυνατόν καθημερινή εμπειρία δυό χιλιάδων χρόνων να συντριβεί από τον ορθολογισμό και την ψυχρή ρηχότητα της εποχής μας;

Από αιώνες μεταλαμβάνουν οι πιστοί, υγιείς και ασθενείς, από το ίδιο άγιο ποτήριο και από την ίδια αγία λαβίδα, που ποτέ δεν πλένουμε, που ποτέ δεν απολυμαίνουμε, και ποτέ δεν παρατηρήθηκε κάτι.

Οι ιερείς των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, ακόμη και των λοιμωδών, μεταλαμβάνουν τους πιστούς και με ευλάβεια καταλύουν τη Θεία Κοινωνία και μακροζωούν.

Η Θεία Κοινωνία είναι ο,τι ιερώτερο ως Εκκλησία και άνθρωποι έχουμε, το μεγαλύτερο φάρμακο ψυχής και σώματος. Αυτό είναι και διδασκαλία και εμπειρία της Εκκλησίας μας.

Όσοι δυσπιστούν στο θαύμα της Αναστάσεως του Κυρίου, όσοι ειρωνεύονται την εκπαρθένου γέννησή Του, όσοι αρνούνται την ευωδία των αγίων λειψάνων, όσοι περιφρονούν τα ιερά και όσια, όσοι βυρσοδομούν κατά της Εκκλησίας μας, όσοι ζητούν να εξαφανίσουν και το ελάχιστο ίχνος πίστης από τις ψυχές μας φυσικό είναι να προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία να προσβάλουν και το ιερώτατο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Το γεγονός ότι οι Αγγλικανοί και οι Καθολικοί αποφάσισαν, για προληπτικούς λόγους, τη διακοπή της μετάδοσης της θείας κοινωνίας στην Αγγλία και τη Νέα Ζηλανδία αντίστοιχα, αν αληθεύει, δεν φανεώνει, όπως μερικοί υποστηρίζουν, σύνεση και ελευθερία, αλλά καταδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο την τεράστια απόσταση της Εκκλησίας μας, που είναι Ευχαριστιακή στη θεολογία και ζωή της, που ζει, πιστεύει και κηρύττει το Μυστήριο, από τις υπόλοιπες χριστιανικές ομάδες, που έμμεσα ομολογούν την απουσία της χάριτος και των σημείων του Θεού από τα λεγόμενα μυστήριά τους και την απώλεια της εκκλησιαστικής ταυτότητάς τους. Ζωή χωρίς Μυστήριο μοιάζει με σοβαρή ασθένεια χωρίς φάρμακο.

Δυστυχώς, το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι ο ιός της γρίπης -όπως διατείνονται τα ΜΜΕ- ούτε ο ιός του παγκόσμιου πανικού -όπως υποστηρίζουν οι ιατρικοί σύλλογοι- αλλά ο ιός της ασεβείας και το μικρόβιο της ολιγοπιστίας.

Και το καλύτερο εμβόλιο είναι η «μετά καθαρού συνειδότητος» και «ακατάκριτος» συχνή συμμετοχή μας στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας. Η απάντησή μας στην ανίερη αυτή πρόκληση των ημερών είναι η δική μας ζωή.

Καλό θα είναι οι πνευματικοί μας, μετά διακρίσεως, όπου κρίνουν ότι δεν υπάρχουν πνευματικά κωλύματα, να προτρέπουν τους πιστούς να μεταλαμβάνουν συχνότερα τούτες τις δύσκολες μέρες, όσοι δε έχουμε την ευλογία τους να προσερχόμαστε συχνά στο ποτήριο της ζωής, πάντοτε όμως «μετά φόβου Θεού, πολλής πίστεως και ειλικρινούς αγάπης».

Μετά πατρικών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Μεσογαίας και Λαυρεωτικής ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Πηγή: <http://agiabarbarapatras.blogspot.com>